

Udbetalt direktørbonus var ikke fradragsberettiget efter statsskattelovens § 6.

Højesteret har i en ganske ny afgørelse haft lejlighed til at vurdere i hvilket omfang, der er grundlag for at foretage fradrag for bonus udstedt til en direktør som vederlag for dennes arbejde i forbindelse med salg af selskabet.

Sagen kort

Sagen handlede om et salg af et selskab ("Selskabet") samt to hertil knyttede kommanditselskaber. To direktører i Selskabet havde indgået en aftale med Selskabet om betaling af bonus til disse som belønning for udført arbejde samt for arbejde, der skulle udføres i forbindelse med salget af selskaberne.

Bonussens størrelse var afhængig af købesummens størrelse og betinget af, at selskaberne blev solgt, og at direktørerne forblev ansat indtil salgsdatoen og således ikke udover salgsdatoen. Endvidere var bonussen betinget af, at direktørerne skulle investere minimum 75 % af bonusbeløbet i aktier i det selskab, som forventedes stiftet af køber i forbindelse med salget af selskaberne.

Selskaberne blev solgt i maj 2001, og direktørerne fik udbetalt ca. kr. 14,5 mio. i bonus. Selskabet foretog fradrag for de udbetalte bonusbeløb som driftsomkostninger.

Det var Selskabets opfattelse, at bonusaftalen var et led i den almindelige aflønning af direktørerne. Hverken i Landskatteretten eller i landsretten blev synspunktet anerkendt.

Den retlige referenceramme vedrørende løn og bonus

Det følger af § 6, stk. 1, litra a, i statsskatteloven, at man ved beregningen af den skattepligtige indkomst kan fradrage driftsomkostninger. Driftsomkostninger er omkostninger, der i løbet af året er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten; herunder ordinære afskrivninger.

Af typiske driftsomkostninger, som altid vil være at anse som omfattet af statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, kan bl.a. nævnes lønudbetalinger. Bonusudbetalinger har i skattemæssig henseende traditionelt set været behandlet på samme måde som lønudgifter.

Højesterets afgørelse af 8. april 2009

Højesteret lagde til grund, at formålet med bonusaftalerne var at betale direktørerne for at udføre arbejde i forbindelse med bestræbelser på at sælge selskaberne og at sikre, at direktørerne forblev ansatte indtil salgsdatoen. Højesteret lagde som følge heraf til grund, at bonusudbetalingerne blev tildelt ud fra et ønske om at opnå den højest mulige pris for selskaberne.

Højesteret udtalte med baggrund i ovenstående, at den udbetalte bonus således ikke havde den tilknytning til Selskabets drift, der efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, kræves for, at udgiften er fradragsberettiget. Derimod anså Højesteret den udbetalte bonus for afholdt i aktionærernes interesse, og udbetaling af bonusbeløbet var således ikke sket for at erhverve, sikre eller vedligeholde Selskabets indkomst.

Konsekvens af Højesterets dom

Det er vores vurdering, at selskaber i forbindelse med bonusaftaler skal være opmærksom på, at disse ikke er fradragsberettigede, hvis disse har til formål at honorere direktører for arbejde i forbindelse med et salg af selskaber. Der kræves derfor forsigtighed ved indgåelse af bonusaftaler, hvor udbetaling er knyttet til en betingelse om salg af selskabet, hvor bonussen er afhængig af salgssummens størrelse samt ansættelse indtil salgsdatoen.

Der kan ikke af Højesterets dom udledes, at alle bonusser skal anses som ikke-fradragsberettigede driftsomkostninger. Der vil således kunne aftales bonusordninger, der vil kunne trækkes fra i henhold til statsskattelovens § 6, stk. 1, litra a, så længe bonussen er tilknyttet selskabets drift, eksempelvis en fastholdelsesbonus.

Hvis du har spørgsmål eller ønsker yderligere information om skattemæssige aspekter ved bonusaftaler, er du velkommen til at kontakte advokat Lasse Dehn-Baltzer (ldb@mwblaw.dk) eller advokat Henning Hedegaard Thomsen (hht@mwblaw.dk).

Ovenstående er ikke juridisk rådgivning, og Moalem Weitemeyer Bendtsen indestår ikke for, at indholdet af ovenstående er korrekt. Moalem Weitemeyer Bendtsen har med ovenstående ikke påtaget sig ansvar af nogen art som konsekvens af en læsers benyttelse af ovenstående som grundlag for beslutninger eller overvejelser.